

Fortfarande i krig?

Bakom beslutsfattandet av den amerikanska exitstrategin och det fortsatta uppehållet i Irak

Abstract

USAs militära och politiska involvering i Irak går mot sitt slut efter 19 år. Joe Biden har bestämt sig för att avsluta alla militära operationer i landet men att fortfarande behålla trupper. Vad har egentligen orsakat den här typen av utträde?

Denna uppsats lyfter ut två modeller av Graham Allison's teorier från boken *Essence of Decision* (1972) och applicerar dessa på USAs fortsatta uppehåll i Irak samt den exekutiva maktens roll i exitstrategin. Modellerna *Organizational Process* och *Government Politics* fungerar väl som både komplimenterande teorier och modeller i den här teorianvändande fallstudien. Mer specifikt undersöks i vilken utsträckning hur den beslutsfattande processen har gått till i presidentens kabinett, de exekutiva departementen och dess underliggande myndigheter både under Joe Biden och Donald Trump åren 2020-2021. Den här uppsatsen kan förhoppningsvis bidra med både nya empiriska och teoretiska insikter som kan användas för forskning om Irak, den amerikanska staten eller exitstrategier. Utifrån den analys som utförts så kan man dra slutsatsen att Trumps okonventionella och isolationistiska utrikespolitik under 2020 tvingade Biden att fullborda sin företrädares exitstrategi både i Irak och Afghanistan.

Nyckelord: Irak, USA, Allison, Biden, Trump, exekutiv makt, exitstrategi, Organizational Process, Government Politics

Antal ord: 8856

Innehållsförteckning

Förkortningar	5
1 Inledning	6
1.1 Syfte och frågeställning	7
1.2 Disposition.....	8
1.3 Tidigare forskning	8
1.3.1 Kritik av Essence of decision	9
2 Bakgrund	11
2.1 Kuwaitkriget år 1990-1991	11
2.2 Irakkriget år 2003-2011.....	12
2.3 Andra Interventionen i Irak år 2014-2021	13
3 Metod och material	15
3.1 Teorianvändande fallstudie.....	15
3.1.1 Val av fall.....	16
3.2 Nyhetsartiklar.....	16
3.3 Statliga dokument.....	17
3.5 Avgränsningar.....	18
4 Teori	19
4.1 Val av modell.....	19
4.2 Operationalisering.....	21
4.2.1 Operationalisering av Model II: Organizational Process (OP).....	21
4.2.2 Operationalisering av Model III: Governmental Politics (GP).....	22
4.3 Model II: Organizational Process (OP)	23
4.4 Model III: Governmental Politics (GP).....	25
5 Analys och resultat	28
5.1 Statsmaktens uppbyggnad.....	28
5.2 Beslutsfattandet under Trump år 2020	29
5.3 Beslutsfattandet under Biden år 2021-2021	33
6 Slutsats	37

7 Referensförteckning	39
8 Bilagor.....	44
8.1 Tabell- och figurförteckning.....	44
8.2 Personregister.....	44

Förkortningar

- AP** = Associated Press
- AUMF** = Authorization for Use of Military Force
- BBC** = British Broadcasting Corporation
- CIA** = Central Intelligence Service
- CJTF** = Combined Joint Task Force
- CNN** = Cable News Network
- CRS** = Common Reporting Standard
- CUI** = Controlled Unclassified Information
- DoD** = Department of Defense
- DoS** = Department of State
- HR** = House of Representatives
- IS** = Islamic State
- ISF** = Iraqi Security Forces
- JCS** = Joint Chiefs of Staff
- NATO** = North Atlantic Treaty Organization
- NGO** = Non-Governmental Organization
- NSC** = National Security Council
- OIR** = Operation Inherent Resolve
- SOP** = Standardized Operating Procedure

1 Inledning

År 2020 bekräftas att den irakiske milischefen Abu Mahdi al-Muhandis, en av de högsta ledarna inom milisgruppen Hashed al-Shaabi dött i en amerikansk drönarattack utanför Bagdads internationella flygplats. Kort efter det hade USA vid ett extrainkallat Natomöte i Bryssel informerat om orsakerna till att landet valde att döda den iranska generalen Qasem Soleimani i en drönarattack i Bagdad den 3:e januari. Därefter hade höll det irakiska parlamentet ett extrainsatt sammanträde där det röstade igenom en resolution som kräver att regeringen begär att den USA-ledda koalitionen lämnar Irak (Qiblawi 2020).

Den 26:e juli 2021 deklarerar Joe Biden att USA ska avsluta alla militära operationer i Irak men att de fortfarande ska behålla trupper och militär personal i landet. USAs fokus ska ligga i att träna och hjälpa irakiska armén och dess folk att skydda sig från terrorgrupper samt att främja demokratiseringen i landet (Liptak - Vazquez 2021).

Det här skiljde sig stort från strategin i Afghanistan där USA evakuerade och övergav landet en månad senare i augusti 2021 vilket ledde till att talibanen tog tillbaka makten ännu en gång. Det här är andra gången USA avslutar sina militära operationer i Irak efter att de 2011 lämnat ett misslyckat krig för att sedan komma tillbaka 2014 för att bekämpa IS. Fyra olika presidenter har genomgått kriget med exakt samma myndigheter och institutioner som försvarsdepartementet, CIA och kongressen men få har tagit ansvar för misslyckandet. Nu när USA bestämmer sig för att avsluta militära operationer i Irak men att behålla trupper där så sitter Biden och statsapparaten med makten att avgöra Iraks framtid. Den här uppsatsen ämnar undersöka och analysera hur det amerikanska beslutsfattandet från januari 2020 under Trumps sista år som president och Biden första år har gått till och ta reda på varför Biden bestämde sig för den här typen av exitstrategi.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med den här uppsatsen är att undersöka beslutsfattandet inom vita huset, kongressen, utrikesdepartementet (DoS) och försvarsdepartementet (DoD) genom Allison's model II för att fastställa de aktörer och institutioner som varit mest inflytelserika och avgörande i det specifika beslutet att behålla majoriteten av trupper i Irak men att avsluta alla militära operationer. Det är viktigt att undersöka vilka aktörer, institutioner och myndigheter som har varit ansvariga för de beslut som tagits, hur samstämmiga besluten varit och om det verkligen är president Biden som stått för de här. Den här typen av fallstudier har välkänt gjorts tidigare med Allison's 'Essence of Decision: Explaining the Cuban Missile Crisis' (1971) som försökt dissekera hur det amerikanska beslutsfattandet gick till under kubakrisen vilket kommer stå till grunden för det teoretiska underlaget i den här uppsatsen.

Det problem vi då försöker undersöka är vad som egentligen pågår i beslutsfattandet när ett invaderande land till slut avslutar sina militära operationer och återuppbyggnadsplaner i det landet. Varför har inte USA lämnat helt trots att det irakiska parlamentet och folket uppmanar det? Varför skiljer sig USAs exitstrategi i Irak så stort från Afghanistan? Varför har de tagit mer än 4 år att dra tillbaka trupper från Irak sedan det första beslutet togs 2018? Vad har de amerikanska presidenterna haft för roll i beslutsfattandet? Det finns flera frågor man kan ställa om USAs agerande och beslutsfattande, men avgränsas i denna uppsats till följande frågeställningar:

- *Varför har inte USA lämnat Irak trots uppmaningar från det irakiska parlamentet?*
- *Vad har den amerikanska exekutiva makten haft för beslutsfattande roll kring exitstrategin?*

1.2 Disposition

I det inledande kapitlet av denna uppsats presenterar vi valt ämne med en inledning, vilket senare vidareutvecklas. Även under det inledande rubriken presenteras tidigare forskning, för att tydliggöra vad som undersökts på området. Därefter presenteras syftet och frågeställningen av uppsatsen. Även kritik till vald teori berörs. Under kapitel två redogörs det för historisk bakgrund som förklarar invasionen och USAs och Iraks relationer, för att läsaren ska kunna förstå ämnet. Senare redogör vi för den metod och material som använts för att genomföra analysen av det empiriska materialet. Därefter presenteras vald teori och en operationalisering genomförs. Slutligen redogörs det för analys och uppsatsens resultat. Därefter under rubrik 6 redogörs det för slutsatserna, däribland det reflekteras över resultatet samt ger förslag på vidare forskning. Avslutningsvis finns en referensförteckning och bilagor.

1.3 Tidigare forskning

Det är viktigt att ta reda på vilken forskning som egentligen gjorts om USAs beslutfattande, Irakkriget och Graham Allison's teorier för att förhindra att den här uppsatsen blir repetitiv och inte bidrar till den statsvetenskapliga forskningen men också för att kunna använda den tidigare forskningen som underlag till uppsatsen. Det finns väldigt lite publicerad forskning som har undersökt Biden och Trumps beslut och agerande i Irak på grund av hur nyligen beslutet togs och för att Biden endast har varit president sedan januari 2021. Forskning om hur Bush och Obama hanterade Irakkriget och hur beslutfattandet gick till då finns det gott om vilket kan användas som underlag för denna uppsats.

Det finns en del artiklar om USAs exitstrategi 2011 men inte många som använder sig av Allison's teorier som model II. Allison's böcker och artiklar är de viktigaste att ta hänsyn till men också studier som Burkes "From Success to Failure? Iraq and the Organization of George W. Bush's Decision Making" (2006) och Mitchells "Anatomy of Failure: Bush's Decision-Making Process and the Iraq War" (2009) om det amerikanska beslutsfattandet tidigare under Irakkriget.

Där beskriver de bland annat hur underrättelsetjänstens felaktiga information och bristande efterkrigsplanering ledde till USAs misslyckande i Irak och att de till slut lämnade. Mycket av den tidigare forskningen är specifikt till Bush-administrationen och hur Dick Cheney var en ledande figur i kriget som Matthews "Living in the Shadows of Bush and Cheney: The Legacy of President Obama" (2017).

1.3.1 Kritik av *Essence of decision*

Situationen i Irak år 2020-2022 är väldigt annorlunda och kan göra det problematiskt att applicera studier från tidigt 2000-tal. Artiklar som kritiserar och bygger på Allison's teorier som t.ex. Bendor och Hammonds "Rethinking Allison's Models" (1992) är också viktig att betona eftersom uppsatsens mål är att bygga på *Organizational Process (OP)* och *Governmental Politics (GP)*. År 1971 utkom den första upplagan av *Essence of decision*. Allison's bok fick ett stort genombrott och dess teorier utgjorde en grund för många statsvetenskapliga studier. Boken undkom dock inte kritik och i Bendor och Hammonds artikel (1992)¹ kritiserades *Essence of decision*.

Enligt Bendor och Hammond var teorierna inte logiskt konsekventa givet att vissa fundamentala element inom *Organizational Process* är felaktiga. Även model I *Rational Actor* var enligt förevarande kritiker en förenklad teori. Det ansågs att

¹ I artikeln hänvisar Bendor och Hammond till andra forskares kritik av Allison's *Essence of decision*: Art 1973, Ball 1974, Bobrow 1972, Caldwell 1977, Cornford 1974, Freedman 1976, Krasner 1972, Perlmutter 1974 och Yanarella 1975 (se referensförteckning Bendor och Hammond).

teorin missar vissa avgörande aspekter av då aktuellt undersökt problem. Vidare model III *Governmental Politics* ansågs vara alltför komplex (Bendor - Hammond, 1992, s. 302). Enligt kritikerna var alltså teoriernas grundläggande antaganden felaktiga. Kritikerna noterade även att Allison bortser från betydelsefulla delar av den litteratur som Allison själv använder som grund för teorierna. De teoretiska grunderna för OP- och GP-modellerna kritiserades även som alltför vag. Detta medför ett ifrågasättande av huruvida teorierna har likadan teoretisk grund (Bendor - Hammond, 1992, s. 319).

I samarbete med Zelikow utkom år 1999 den reviderade upplagan av *Essence of Decision*, där stora delar av innehållet omarbetats. I detta uppsatsarbete används en blandning av båda upplagorna. Allison och Zelikows reviderade version undkom dock inte kritik. Det teorikapitel som fick omfattande kritik var främst kapitlet om GP-modellen. Den reviderade versionen kritiserades dock inte bara av Bendor och Hammond. En annan kritiker vid namn Rosati ansåg att den reviderade upplagan var problematisk. Teorikapitlet om GP-modellen var enligt Rosati i behov av ytterligare omarbetning och förtydligande. Med detta kritiserat, kom Rosati fram till att den reviderade versionen var sämre än originalversionen i första upplagan (Rosati, 2001, s. 115–189).

Avslutningsvis framkom det i Bendor och Hammonds artikel även att uppskattning kring Allisons teorier. De menar att Allisons teorier var relevanta, nödvändiga och nyskapande på 1960-talet då de som studerade internationella relationer främst använde den bristfälliga rationella aktörsmodellen (Bendor och Hammond 1992).

2 Bakgrund

Den här delen kommer försöka förklara USAs relationer med Irak och den historiska bakgrunden till det nuvarande läget mellan länderna. Det här är viktigt för att på ett generellt sätt förstå varför USA invaderade Irak, vad de hade för planer för att återuppbygga landet efter invasionen och vilka politiska aktörer som under kriget hade mest betydelsefulla roller.

2.1 Kuwaitkriget år 1990-1991

USA hade under större delen 1980-talet haft relativt goda relationer med Irak och Saddam Hussein under Reagan som höll på att expanderade den amerikanska supermakten med Iran som gemensam fiende. Relationerna blev dock kyligare efter Iran-Contras affären då det visade sig att USA hade sålt vapen till Iran som var i krig med Irak. 1990 invaderade Irak Kuwait med förhoppningen att USA som nyligen blivit ensam supermakt under George H.W. Bush inte skulle involvera sig (Levy-Thompson 2010, s. 137). Istället ledde till den största militära koalitionen sedan andra världskriget med befälhavare som Colin Powell och Cheney i ett krig som i stor del handlade om Kuwaits massiva oljereserver, Iraks skuldsättning till landet och Husseins strävan att omvandla Irak till en regional stormakt (Britannica 2022).

En beslutsam seger för den USA-ledda koalitionen 1991 med länder som Saudiarabien, Storbritannien, Frankrike, Egypten, Afghanistan och Sverige

orsakade en eliminering av alla diplomatiska förbindelser och relationer mellan Irak och USA ända fram till invasionen 2003.

2.2 Irakkriget år 2003-2011

Den 18:e mars 2003 talar George W. Bush direkt inför den amerikanska nationen där han förklarar krig mot Republiken Irak och Husseins ba'ath regim i syfte att befria landet från förtryck och skydda världen från ett existentiellt hot (WH 2003). Invasionen av Irak var ett faktum, USA och Bush-administrationen hade sedan 11 september-attackerna planerat för ett fullskaligt krig mot Husseins Irak som en del av kriget mot terrorism med retoriken att hindra utvecklingen av massförstörelsevapen (Britannica 2021). Oktober 2002 röstade kongressen om AUMF och för invasionen av Irak vilket drevs av Bush och stöddes av 373 kongressledamöter varav 263 republikaner (HR 2002) med bland annat nuvarande demokratiska makthavare som Biden och Chuck Schumer medan 156 röstade emot varav 147 demokrater (USS 2022).

När invasionen påbörjades 20 mars 2003 av USA, Storbritannien, Australien och Polen tog det endast två veckor för koalitionstrupperna att ta kontroll över Bagdad och till slut störta Husseins regim. Det var dock följderna av invasionen som skulle spegla de kommande åren då landet som upplevde ett enormt maktvakuum bröt ut i kaos. Upprorsrörelserna blev större och mer motståndskraftiga mot amerikanska trupper och den nya irakiska regeringen vilket skulle pågå fram till 2011 med runt 650 000 totala offer (Britannica 2022). Försöket av USA att demokratisera landet visade i början liten framgång då i valet 2005 när Shia-rörelsen fick majoritet i parlamentet i ett etnisk och religiöst splittrat land som ledde till ännu mer uppror och terror (CRF 2021). USA fortsatte att skicka trupper trots att det amerikanska folket kritiserade kriget mer för varje år. Det här kriget var redan före invasionen väldigt impopulärt runt om i världen från både folk och stater som Frankrike,

Tyskland och Ryssland (Gordon 2003). Det ansågs vara ett oberättigat krig med svaga och tvivelaktiga motiv som att Hussein hade kopplingar till Al-Qaida eller att Irak utvecklade massförstörelsevapen vilket visade sig vara falskt (WC 2005).

Presidentens administration bestod av bland annat Cheney, Powell, Donald Rumsfeld och Condoleezza Rice som ansågs vara de viktigaste och mest inflytelserika aktörerna i upptrappningen och utförandet av kriget i Afghanistan och Irak. Idén om att Dick Cheney som sedan 1970-talet varit en betydelsefull politisk aktör i Washington hade de facto mest makt och den viktigaste rollen i beslutsfattandet har populariserats på senare tid och att de individerna som stod närmast honom hade i princip full kontroll av USAs krigföring i Irak (Totenberg 2009). 15 december 2011 lämnade USA till slut Irak som låg i ruiner och avsluta det kostsamma kriget under Barack Obama som hade lovat fred och reformer (Britannica 2021).

2.3 Andra Interventionen i Irak år 2014-2021

Samma år USA lämnade Irak påbörjades ett nytt inbördeskrig i grannlandet Syrien under den arabiska våren då arabvärlden gjorde uppror mot deras auktoritära regimer i bland annat Libyen, Egypten och Jemen där regeringarna till slut avsattes (History 2020). Al-Assads ryskstödda ba'ath regim i Syrien stred mot ett flertal rebellgrupper, en av dem skulle vara den Islamiska Staten. IS som grundades 1999 stred mot USA under Irakkriget mellan 2003-07 och var starkt kopplade till Al-Qaida men det var runt 2014 de intog Syrien. De började med attacker i irakiska städer som Mosul 2014 i motstånd till den USA-stödda premiärministern Nouri Al-Maliki. Irak som skulle återuppbyggas efter kriget var nu i ett brutalt inbördeskrig med IS som utnyttjade det faktum att USA och alla dess trupper hade lämnat landet. IS spred sig snabbt in i Syrien och hade på mindre än ett år tagit stora delar av västra Irak och östra syrien (WC 2019).

15 juni 2014 bestämde sig Obama med stöd av både partier för att skicka amerikanska trupper till norra Irak med stöd från den Irakiska regeringen i ‘‘Operation Inherent Resolve’’ för att bekämpa det växande hotet från IS. Den här militära interventionen stod starkt i kontrast till invasionen 2003 särskilt i jämförelsen av antalet trupper som i december 2014 låg på 4600 (BBC 2014) medan i mars 2003 låg på cirka 150 000 (Carter 2005). Beslutet att gå in i Irak igen var kontroversiellt men ansågs ändå vara mer berättigat än kriget före då striden var mot IS som var ett direkt och allvarligt hot mot USA och resten av världen. Det tog 3 månader för USA att till slut bestämma sig för involvering efter att den Irakiska regeringen bad om stöd (USIP 2020). Obama hade dock inte varit lika involverad i beslutsfattandet som Biden som redan 2009 fick ansvaret att ta hand om situationen i Irak och de diplomatiska relationerna med regeringen (Golshan - Ward 2019).

Tre år efter med Trump som ny president 2017 hade IS förlorat majoritet av sitt territorium och var i princip besegrade enligt Iraks regering men våldet i Levanten försvann inte helt. Antalet amerikanska trupper skulle minska som i december 2017 låg på 5200 då Trump ville prioritera kriget i Afghanistan istället (Tawfeeq 2018). 2019 utbröt protester i Irak mot den Iran-stödda regeringen som anklagades för korruption och för att ha misskött ekonomin och men det var också en protest mot USA och deras interventionism och krigföring då de hade byggt upp det nya bristfälliga systemet (UI 2022).

3 Metod och material

I det här avsnittet presenteras val av forskningsdesign och metodologi för att besvara frågeställningarna. Kort sammanfattat så angrips frågeställningen med hjälp av statliga dokument och journalistiska verk som nyhetsartiklar och reportage där bland annat USAs bedömningar kring sitt uppehåll undersöks genom en teorianvändande fallstudie av den amerikanska statens agerande i Irak sedan år 2020.

3.1 Teorianvändande fallstudie

Vi kommer då utföra en teorianvändande fallstudie om den amerikanska statens agerande i Irak sedan 2018 där vi applicerar den amerikanska statsvetaren och IR-forskaren Graham Allison's två teorier och modeller om staters beslutsfattande vilka är *Organizational Process (OP)* och *Governmental Politics (GP)* med betoning på OP-modellen som primär teori medan model III agerar som kritisk teori. Den här uppsatsen kommer ha likheter med Allison (1971) där de två teorierna appliceras som en kritik av *Rational Actor* på kubakrisen 1962 och USAs samt Sovjetunionens beslutsfattande och agerande.

3.1.1 Val av fall

USAs exit ur Irak 2020-2021 valdes som fall på grund av tre olika anledningar. Den första anledningen är att det är ett outforskat fall som hände väldigt nyligen och kan därmed utforskas och teoretiseras på flera olika vis. Det andra är att USAs typ av exitstrategi är väldigt unik jämfört med historiska fall. Det faktum att det tar flera år för USA att avsluta sina militära operationer men att de inte lämnar landet helt och behåller tusentals trupper efter att de till stor del uppnått sina mål. Det tredje är att USAs beslutsfattande och agerande i Irak före 2014 är så väldokumenterat att det fungerar väl som kompletterande underlag. Hela fallet är unikt och intressant särskilt då Biden endast varit president sedan januari 2021 och varit ansvarig för exitstrategierna i både Afghanistan och Irak som varit två helt olika men lika förbryllande fall. Anledningen till varför USAs exit ur Afghanistan inte valdes som fall är för att situationen inte var tillräckligt unik och var väldigt lik Saigons fall och Sovjets utträde ur Afghanistan 1989.

3.2 Nyhetsartiklar

Nyhetsartiklar av djupgrävande journalister med kompetens och expertis om den amerikanska staten kan förmodligen tillföra mer kvalitativ, verklighetsbaserad och empirisk information än vad statliga dokument och vetenskapliga artiklar kan göra. På grund av hur nyligen USA bestämde sig för att lämna Irak så har det inte uppkommit tillräckligt många vetenskapliga framställningar för att kunna göra en bred analys av USAs beslutsfattande. Med nyhetsartiklar är det särskilt viktigt att vara källkritisk och avgöra om journalisterna t.ex. är tendentiösa eller subjektiva för att den här uppsatsen ska bli så objektiv och vetenskaplig som möjligt. Det förstärks också genom att undvika att endast använda tidningar med liknande politiska åsikter vare sig de är liberala, konservativa eller libertarianska. Den

politiska splittringen i USA om Irakkriget var under 2000-talet väldigt extrem då stödet av kriget alltid varit kopplat till det republikanerna och Fox News medan oppositionen var kopplat till demokraterna och CNN. 2018 ansåg fortfarande 43% av den amerikanska befolkningen att det var rätt beslut att invadera Irak 2003 (Oliphant 2018). Med Trumps isolationistiska utrikespolitik som länge stött total exit ur Irak så har de partiideologiska skillnaderna gällande exitstrategier blivit mer diffusa. Artiklar från så kallad ‘‘mainstream media’’ som CNN, NY Times, BBC, Fox och AP men också självständiga medier kommer användas med försiktighet och strikt källkritisk granskning. Materialinsamlingen kommer vara bred då det är omöjligt att få all nödvändig information från ett fåtal källor men också i källgranskande syfte då det blir enklare att verifiera informationen om ett flertal källor konstaterar samma fakta.

3.3 Statliga dokument

Den här uppsatsen kommer undersöka officiella statliga dokument som då helst ska vara primärmaterial för att ta reda på officiell information om vilka aktörer och organisationer som är relevanta till den amerikanska statens beslutsfattande i Irak. Material om den här situationen kommer inte finnas i överflöd särskilt inte statliga dokument med nya upptäckter. Information kommer hämtas från Controlled Unclassified Information vilket är ett statligt program grundat av George W. Bush 2008 som delar ut offentlig information om den federala staten som inte hotar den nationella säkerheten (DCSA 2021). Det finns en statlig hemsida specifikt om ‘‘Operation Inherent Resolve’’ och rapporter till kongressen med detaljerade fakta om USAs militära och politiska målsättningar, beslut och agerande och diverse händelser i Irak och Syrien (OIR 2022). Både kongressen och vita huset har egna hemsidor som sammanfattar deras arbete och de motioner som lagstiftas vilket kommer vara viktigt i analysen av den exekutiva och lagstiftande makten. Kongressen egna forskningstjänst CRS rapporterar också väldigt detaljrikt om varför kongressen tar vissa beslut som t.ex. mordet på Soleimani (CRS 2020).

3.5 Avgränsningar

Den här uppsatsen är strikt intresserad av hur den amerikanska exekutiva och lagstiftande maktinstanserna med främst fokus på Biden och hur deras beslutsfattande process har gått till i utträdet ur Irak från januari 2020 tills nutid. De här inkluderar främst organisationer och individer direkt inom den amerikanska exekutiva makten vilket i detta fall är presidentens kabinett, de exekutiva departementen och underliggande myndigheter. Andra aktörer som kongressen och andra statliga aktörer kommer analyseras ytligt på samma sätt likt stater som Irak, Iran och mellanstatliga organisationer. USAs agerande i Syrien kommer inte analyseras i lika hög grad trots att deras inbördeskrig kan anses vara starkt kopplat till situationen i Irak. De beslut som tagits kommer analyseras genom endast två av Allison's teoretiska modeller. Det finns inga direkta begränsningar på det material som kommer användas förutom att de behöver vara journalistiska verk som nyhetsartiklar och reportage och statliga dokument eftersom det finns ett mindre urval av information om ämnet.

4 Teori

Teorin i uppsatsen förklarar vilka mekanismer som fanns och gjorde att fenomenet uppstod. I detta fall om varför USA fortsätter att uppehålla sig i Irak och vilken roll den exekutiva makten haft för beslutande roll i exitstrategin. Senare görs även en operationalisering av valda modeller inom Allison's teori. Teorin benämns på forskningspråk som *intentional*, eftersom genom att ha identifierat USAs motiv eller syften (intentioner) kan en händelse förklaras. Om dess motiv eller mål kan identifieras, kan även USAs agerande och beteende förklaras. Graham T. Allison beskriver i sin bok om Kubakrisen (1971) tre modeller för hur en aktör agerar i internationella relationer. Allison försöker förklara krisen ur olika perspektiv med sina modeller om hur de olika aktörerna, bland annat USA och Sovjetunionen, agerade under början av 1960-talet. De tre modellerna är model I) *The Rational Actor*, model II) *Organizational Process* och model III) *Governmental Politics*.

4.1 Val av modell

Enligt Allison ska de tre konceptuella modellerna ses som ett ramverk. Dessa ramverk innehåller en sammanhopning av antaganden och kategorier som påverkar det som en forskare finner av intresse. Modellerna ska även hjälpa forskaren med bland annat hur frågor ska formuleras, hur belägg kan uppsökas och vad för svar som kan framkomma (Allison och Zelikow 1999, s. 379). Kortfattat² går det konceptuellt beskriva modellerna som följande:

² Under avsnittsrubrik 4.2 och 4.3 genomgås model II och II omfattande.

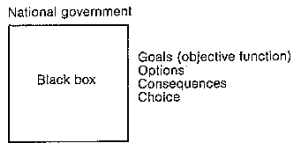
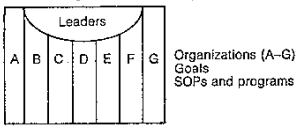
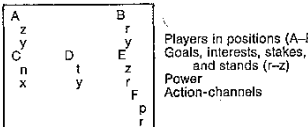
Model I) som analysmetod ser staten som en enhetlig aktör vars beteende bestäms utifrån en rationalistisk beslutsprocess,

Model II) som analysmetod betraktar det utrikespolitiska beslutsfattandet som det kollektiva utfallet av de statliga organisationernas individuella beslut (Allison och Zelikow 1999, s. 380) och

Model III) som analysmetod förutsätter ett antal centrala aktörer (*spelare*) med egna mål samt gemensamt ansvar över beslutsfattandet (Allison och Zelikow 1999 s. 273).

I denna uppsats studeras dock frågeställningarna endast utifrån Allison's model II och III. Model I *The Rational Actor* kommer inte användas i den här uppsatsen på grund av ett fåtal anledningar. Model I är den mest utforskade och använda teorin, men erbjuder inte tillräckligt många nya insikter eller upptäckter inom forskningen av beslutsfattning. Teorin har för stor betoning på individuella aktörer vilket inte är lämpligt i det här fallet, då det endast finns tillräckligt med material och information att analysera så många individer. Den behandlar också de högsta beslutsfattarna som rationella aktörer vilket inte uppfyller syftet med uppsatsen.

Summary Outline of Models and Concepts

The Paradigm	Model I	Model II	Model III
	National government 	National government 	National government
Basic unit of analysis	Governmental action as choice	Governmental action as organizational output	Governmental action as political resultant
Organizing concepts	National actor The problem Static selection Action as rational choice Goals and objectives Options Consequences Choice	Organizational actors (constellation of which is the government) Factored problems and fractionated power Parochial priorities and perceptions Action as organizational output Goals: constraints defining acceptable performance Sequential attention to goals Standard operating procedures Programs and repertoires Uncertainty avoidance (negotiated environment, standard scenario) Problem-directed search Organizational learning and change Central coordination and control Decisions of government leaders	Players in positions Parochial priorities and perceptions Goals and interests Stakes and stands Deadlines and faces of issues Power Action-channels Rules of the game Action as political resultant
Dominant inference pattern	Governmental action = choice with regard to objectives	Governmental action (in short run) = output largely determined by present SOPs and programs Governmental action (in longer run) = output importantly affected by organizational goals, SOPs, etc.	Governmental action = resultant of bargaining
General propositions	Substitution effect	Organizational implementation Organizational options Limited flexibility and incremental change Long-range planning Goals and tradeoffs Imperialism Options and organization Administrative feasibility Directed change	Political resultants Action and intention Problems and solutions Where you stand depends on where you sit Chiefs and Indians The 51-49 principle Inter- and intra-national relations Misperception, misexpectation, miscommunication, and reticence Styles of play

Tabell 4.1. Sammanfattande tabell om Allison's modeller inom teorin.

4.2 Operationalisering

Den process där den teoretiska definitionen tilldelas en eller flera operationella indikatorer kallas för operationalisering. Den operationalisering vi väljer att använda i denna uppsats kommer ha stor betydelse för vilka resultat vi kommer fram till och hur säkra vi kan vara på resultaten (Esaiasson 2012, s. 55). Med operationaliseringen kan uppsatsen uppnå god validitet, det vill säga ha god överensstämmelse mellan operationella indikatorer och teoretiska definitioner. Detta är avgörande för våra förutsättningar att erbjuda trovärdiga slutsatser om verkligheten (Esaiasson 2012, s. 56).

I denna uppsats har vi valt att operationalisera de två valda modellerna i Allison's teori. Detta genom att formulera frågor som varje modell får en att ställa om ett problem med förklaring, analys eller förutsägelse.

4.2.1 Operationalisering av Model II: *Organizational Process (OP)*

Med model II görs en analys av djupare slag om hur en organisation arbetar. Detta innebär att eventuella rutiner och riktlinjer samt faktorer för beslutsprocesser beaktas, vilket är grunden för att en organisations arbete ska gå rätt till. För att organisationen skall göra rätt enligt Allison (1971, s. 257) är rutiner i form av stående order eller processbeskrivning är det viktigaste. Hur har då föregående fungerat i de urval av beslut som uppsatsen analyserar? Det kanske har varit en logisk arbetsordning i arbetet eller tvärtom? De indikatorer som ska mäta bland annat dessa fenomen är följande (Allison 1999, s. 146):

1. Vilka organisationer (och organisatoriska komponenter) består regeringen av?

2. Vilka organisationer agerar traditionellt i ett sådant problem och med vilket relativt inflytande?
3. Vilka repertoarer, program och SOP har dessa organisationer för att göra information om problemet tillgänglig vid olika beslutspunkter i regeringen?
4. Vilka repertoarer, program och SOP har dessa organisationer för att generera alternativ kring ett problem av detta slag?
5. Vilka repertoarer, program och SOP har dessa organisationer för att implementera alternativa handlingsätt?

4.2.2 Operationalisering av Model III: *Governmental Politics (GP)*

Model III anses vara den svårare att applicera i och med att den har fokus på aktören (se spelarna) samt hur en individ handlade eller tänkte. Ofta förekommer det att en individ (aktör följer sin egen magkänsla eller har inför ett beslutsfattande egna motiv. För den aktör som ska ta ett regelrätt och objektivt beslut är informationsspridningen är en viktig faktor (Allison 1971, s. 257). Men är det verkligen på detta sätt organisationens aktörer fungerar? Kanske finns det egna agendor? Arbete som genomförts för att ta fram och presentera beslutsunderlag kanske åsidosätts? De frågor som ska vara ledstjärnorna i analysen är enligt följande (Allison Allison, 1999, s. 294-313):

1. Vilka är de befintliga handlingskanalerna för att ta fram åtgärder för denna typ av problem?
2. Vilka spelare på vilka positioner är centralt involverade?
3. Hur påverkar pressen från jobb, tidigare ställningstaganden och personlighet de centrala aktörerna i denna fråga?
4. Vilka tidsfrister kommer att tvinga frågan till en lösning?
5. Var är det troligt att fel uppstår?

4.3 Model II: *Organizational Process (OP)*

Model II (Organizational Process) är den modell som använts minst inom den statsvetenskapliga forskningen jämfört med model I och III. Model II är dock bättre att använda för att undersöka och analysera större organisationer och institutioner på ett mer djupare och nyanserat sätt. Modellen betonar hur organisationer baserar sina utrikespolitiska beslut på existerande strukturer och att dess handlingar blir väldigt rutinstyrda på grund av omfattande byråkratisering (Allison 1999 s. 140-142).

”Governmental process and behavior can therefore be understood [...] less as deliberate choices and more as outputs of large organizations functioning according to standard patterns of behavior and processes.” (Allison 1999 s. 143)

Organizational Process (OP) innebär fokus på vad som händer inom den statliga byråkratin. Kortfattat kan modellen förklaras på följande sätt. Flera byråkratier skapar utrikespolitik, där det kollektiva utfallet är var fokus riktas. När det är fokus på föregående kan detta leda till att utfallet blir annat än vad regeringschef eller president tänkt sig. Utfallet påverkas också av implementeringen av beslut i och med att byråkraterna även styr särskilt mycket inom denna del. Vi kan med enkelhet förstå utfallet om vi förstår reglerna för en byråkratisk implementering av beslut. Det är sällan som ett viktigt problem endast behandlas av en del av statsförvaltningen enligt Allison. Enligt förevarande teoretiker är det mer vanligt att flera olika statliga organisationer är inblandade. Regeringschef eller president har då endast begränsade möjligheter att styra de olika organisationernas processer och beteende. Statsförvaltningens processer och beteende återspeglar således självständiga resultat av flera statliga organisationer som delvis har koordinerat (Allison, 1999, s. 143).

Standard operating procedures (SOP) är ett centralt begrepp inom OP-modellen. Inom byråkratier krävs bland annat en samordning av ett stort antal individer inför

ett beslutsfattande. Även krävs det regler för hur verksamheten bedrivs. En uppsättning av förevarande regelsystem är något som alla statliga organisationer har. Detta är vad som styr beteendet och processen inom organisationerna. Ett regelsystem är vad som kan ge förklaring på ett utrikespolitiskt agerande med utgångspunkt i statliga byråkratiers funktionssätt. Viktigt att notera inom denna modell är att berörda aktörer aldrig är namngivna individer. Det är heller inte hela statsförvaltningar som enhetliga aktörer. Det är snarare statliga organisationer. Organisationsprocessen och organisationens beteende kännetecknas av begrepp som organisatoriska syften och handlanden (se företagskulturer). Detta för att föregående är gemensamt för organisationsmedlemmarna (Allison, 1999, s.144).

För att förstå organisationsbegreppet krävs det förståelse för de fem (5) grundläggande komponenter som OP-modellen är uppbyggd på. I Allison (1971) ställs frågorna:

”Why organizations? - Why organize?”

(1) Det behövs förståelse för Allisons teori för att även förstå vad en organisation innebär. Enligt Allison kan begreppet organisation delas upp i två idealtyper, med en sorts gråzon däremellan:

(1.1) Den första idealtypen är strikt och formell. Det är en organisationstyp som karaktäriseras av etablerade strukturer och procedurer. Även inför ett speciellt arbete är organisationstypen specialiseringsanpassad.

(1.2) Den andra idealtypen karaktäriseras av dess temporära natur. Denna typ är en temporär sammanslutning av människor som har ett kortvarigt syfte som de arbetar för.

(2) Organisationer skapar kompetenser. För att lyckas utföra uppdrag och uppnå organisationens mål behövs dessa kompetenser, annars vore det enligt Allison omöjligt att lyckas.

(3) Existerande organisationer begränsas av dess egna rutiner och regler. Detta eftersom grunden för organisationers existens utgörs av det syfte i vilket de är skapade.

(4) En organisationskultur utvecklas som består av normer och regler. Organisationskulturen påverkar individernas beteende i organisationen. Därav har varje organisation en egen distinkt karaktär.

(5) Organisationer är beroende av både individerna och former av teknik som används inom organisationen.

Styrningen inom OP-modellen liknas med *logic of appropriateness*³. Procedurer och regler som tidigare använts inom organisationen appliceras på nya situationer som behandlas enligt organisationens SOPs. Förfarandet hänger tätt samman med en sammansättning av roller, erfarenhet, intuition och expertkunskap. Det organisatoriska minnet styr till stor del allt som organisationen utsätts för (Allison, 1999, s.146).

4.4 Model III: *Governmental Politics (GP)*

Model III *Governmental politics* (GP) bygger vidare på tanken om att staten inte ska ses som en enhetlig aktör. Enligt denna modell ses politikens utfall som ett resultat. Utfallet är ett resultat av intern maktkamp mellan olika ledare för olika delar av statsförvaltningen. I och med att de olika företrädarna inom statsförvaltningen har konkurrerande intressen, blir utfallet format av interaktionen mellan förevarande (Allison 1999 s. 6f). Chefer för departement och centrala myndigheter är centrala aktörer som inom denna modell konkurrerar. Kampen mellan dessa *spelare* kännetecknas av konflikt och kompromiss som präglar politiken (Allison 1999, s. 255).

GP-modellen ser stater som en komplex uppsättning av byråkratier. Varje stat utgör en plan för det inrikespolitiska spelet. För de olika delarna av statsförvaltningen är politiska ledare nyckelspelare och företrädare. Det finns även ett antal spelare som är självskrivna i varje beslutsprocess. Dit tillkommer även inbjudna spelare eller de

³ En handling utförs utifrån en liknande situation som organisationen ofta handskats med tidigare (March och Olsen 1998, s. 951).

som själva valt att delta. Föregående är vad som benämns vid den innersta kretsen. Utöver denna krets finns det fler spelare som påverkar de centrala aktörerna. De andra spelarna kan vara exempelvis mediaföreträdare, NGOs, offentliga tjänstemän och/eller allmänheten. Eftersom varje föregående spelare är en företrädare för sin organisations synvinkel, får varje problem som uppkommer en uppsättning av olika lösningar som speglar de centrala spelarna som är inblandade i processen.

”[h]ow each person manages to stand the heat in his or her kitchen, each player’s basic operating style, and the complementarity or contradiction among personalities and the styles in the inner circles are irreducible pieces of the policy blend.” (Allison 1999 s. 298)

Det inrikespolitiska spelet börjar stegvis innebär en typ av dragkamp för de centrala spelarna och de tillgängliga alternativen. Detta i och med att spelarna har olika preferenser. Ibland kan en kompromiss bli utfallet eller att en spelare får sin vilja igenom och tvärtom.

”Sometimes one group committed to a course of action triumphs over other groups fighting for other alternatives.” (Allison 1999 s. 256).

Enligt Allison är ovanstående en generalisering av verkligheten. Egentligen behandlas problem samtidigt och inte i tur och ordning. Denna komplexa process kan dock också påverkas av en spelares ställningstagande. I en situation kan exempelvis en spelares ställningstagande påverkas av de andras spelarnas ställningstagande och tvärtom (Allison och Zelikow 1999, s. 235-237).

En identifikation av spelet och spelarna, allianserna, kompromisserna och konferenserna behövs för att kunna förklara och förstå varför ett specifikt beslut fattades. Samtidigt behövs den allmänna förvirringen beaktas för att förstå varför en politisk linje utvecklades (Allison 1999, s. 257).

Den amerikanska statsvetaren Richard Neustadt som nämns av Allison (1999, s. 258) analyserade de beslutsfattande processerna i vita huset under Truman på 1950-talet utifrån sina egna erfarenheter där som assistent och identifierade fem egenskaper av det politiska maktspelet inom den amerikanska statsmakten. Det viktigaste kännetecknet är hur presidentens makt kommer i stor del från deras förhandlingsförmåga snarare än ren juridisk makt för att få igenom propositioner. Förhandlingsförmåga är oftast inte tillräckligt trots att det är det viktigaste verktyget.

Verkligheten är att presidentens makt är överskattad då maktfördelningen mellan alla statliga institutioner och aktörer med olika ansvarsområden och intressen är så enorm och presidenten behöver allas stöd och godkännande för att kunna få igenom betydelsefulla förändringar. Statliga institutioner och myndigheter följer inte alltid blint ordrar från högre uppsatta aktörer om de anser att direktiven går emot deras ansvar och skyldigheter (Allison och Zelikow 1999, s. 259-260). När det gäller internationella relationer så uppstår en helt ny komplexitet i maktspelet och förhandlingarna när presidenten behöver ta hänsyn till allierade stater och mellanstatliga organisationer som FN och NATO där det är ännu svårare att få igenom viktiga beslut.

5 Analys och resultat

I den här analys- och resultatdelen kommer all fakta om USAs beslutsfattande och agerande från januari 2020 till december 2021 presenteras på ett objektiva sätt och analyseras löpande genom främst model III. Den amerikanska statens beslutsfattande process om hur militären ska lämna Irak kan analyseras på ett djupare plan genom att fokusera på presidentens kabinett (Trump och Biden), DoS, DoD och även kongressen till viss del och hur de skiljde sig, samverkade och kom fram till just den exitstrategin som valdes.

5.1 Statsmaktens uppbyggnad

Det är viktigt att förstå att den amerikanska federala statsmakten utifrån model III är ett komplex nät av organisationer, institutioner och aktörer som officiellt styrs av tre uppdelade maktinstanser. Maktinstanserna är den exekutiva (regeringen), lagstiftande (kongressen) och dömande (Högsta domstolen). Dessa maktinstanser har olika uppgifter att styra staten, men alla har uppgiften att balansera makten och utöva kontroll över varandra samt förhindra maktmissbruk. Föregående gäller särskilt av den exekutiva makten som före år 1973 kunde förklara krig utan kongressens tillstånd (LII 2014).

Den exekutiva makten består av presidenten, vicepresidenten, presidentkansliet och alla ministrar inom 15 exekutiva departement med betoning på främst DoS, DoD och Homeland Security i denna uppsats (WH 2022). Det enda som ändras inom departementen när en ny president kommer till makten är ministrarna. Under alla tre maktinstanser finns myndigheter, byråkratier, tankesmedjor, lobbyister, företag,

banker och internationella organisationer som ständigt försöker påverka statens beslutsfattande till deras egna fördel. Förutom departementen och dess underliggande myndigheter så existerar också fristående myndigheter som CIA, Federal Reserve och SEC vilka till stor del är självständiga från de exekutiva departementen och presidenten (US GOV 2022). I en situation som USAs exitstrategi i Irak kan man dela upp de mest inflytelserika och relevanta aktörerna i tre delar vilka är den exekutiva makten med presidenten och regeringsdepartementen, den lagstiftande makten med kongressen och CIA på grund av dess självständighet och relevans i internationella konflikter. Just därför CIA har sådan självständighet och sekretess är det inte möjligt att undersöka deras beslutsfattande eller agerande i Irak år 2020-2021 på något djupare plan.

5.2 Beslutsfattandet under Trump år 2020

Trumps utrikespolitik präglades av isolationism, oförutsägbarhet, protektionism och icke-interventionism vilket har skadat relationer med flertal länder som Kina, Iran och även västländer. Det har också betytt att sedan han blev president år 2017 har försökt dra sig ur länder som Afghanistan, Somalia och Irak vilket var ett signifikant vallöfte. Redan den första månaden som president implicerade Trump att hans utrikespolitik inte kommer utgå från DoSs och dåvarande ministern Tillersons råd eller Washingtons politiska etablissemang utan snarare sina egna rådgivare inom vita huset enligt NY Times. Trump har istället gett Jared Kushner och Steve Bannon mer inflytelserika roller och ansvar för områden som traditionellt sett tagits hand av DoS (Morello-Gearan 2017). Mike Pence hade den symboliska rollen som vicepresident men skiljde sig enormt från Trump i sin politiska personlighet och var inte lika öppen, inflytelserik eller omdiskuterad. Pence anses vara en av de mindre mäktiga vicepresidenterna i modern historia jämfört med Biden och Cheney då han främst använts för diplomatiska uppdrag runt om i världen (Schafer 2019). Med största sannolikhet valde Trump in en person som inte

hotar hans egen makt men som är politiskt erfaren och kan utföra mer vardagliga uppgifter.

År 2020 började med USAs konflikt mot Iran i januari då Trump hade ett möte i hans egna bostad med utrikesministern Pompeo (DoS), försvarsministern Esper (DoD) samt general Milley (JSC) om amerikanska flyganfall i Irak mot Iran-stödd milis och upplyste presidenten om DoDs förslag att mörda den iranska generalen Qasem Soleimani enligt LA Times (Cloud 2020). Soleimani anklagades av DoD för att ha planerat attacker mot amerikanska anläggningar runt om i mellanöstern vilket har bekräftats av CRS (2020). Detta kontroversiella förslag godkändes av Trump mot DoDs förväntningar som visade andra mer lämpliga alternativ. DoD och CIA var tvungna att utföra uppdraget vilket blev lyckat men det uppkom allvarliga diplomatiska konsekvenser både med Iran och Irak. Det händer ofta att det är fler än bara en myndighet som DoD som är verksamma i specifika uppdrag då både andra departement som DoS och Homeland samt underliggande organisationer och självständiga myndigheter blir inblandade vilket är ett av grundantaganden i model II.

Den irakiska staten som hade starka politiska och ekonomiska kopplingar till Iran var upprörda och till slut röstade deras parlament för att USA och dess allierade att lämna Irak (Qiblawi 2020). Trots hot om sanktioner från Trump som hänvisar till de dyra investeringar USA gjort i landet så utfördes det aldrig (Tan 2020). CJTF-OIR som är den USA-ledda koalitionen insatsstyrka under DoD konstaterade två dagar efter mordet att deras uppdrag att bekämpa IS kommer pausas och att de istället ska fokusera på att skydda koalitionen baser men att de fortfarande vill samarbeta med Iraks regering och folk (CJTF-OIR 2020a). 23 januari konstaterar DoD under en presskonferens att militären skiftar sitt uppdrag till att träna ISF och bidra med rådgivning för att skydda sig mot eventuella attacker från IS samt att de haft diskussioner med ett ökat NATO-samarbete (CJTF-OIR 2020b).

I början av mars år 2020 märker man en kraftig spridning av Covid-19 i Irak vilket stör och delvis avbryter OIR vilket leder till att ett obekräftat antal trupper skickas

hem till USA och ger större kontroll till ISF över militära baser (CJTF-OIR 2020c). Överföringen av amerikanska baser mellan mars-april var drastisk men officiellt enligt CJTF-OIR var det endast en tillfällig åtgärd mot pandemin och hotet från Iran-stödd milis och att de fortfarande skulle behålla 5200 trupper kvar i Irak (Hagedorn 2020). Överföringen fortsätter in i sommaren och i augusti år 2020 börjar Trump att etablera en exit ur Irak i ett möte med deras premiärminister genom att planera en reduktion av antalet koalitionsstrupper från 5200 till 3500. Pompeo konstaterar diffust att presidenten vill att alla trupper ska lämna när uppdraget är slutfört så snabbt som möjligt (Shane 2020).

3 november år 2020 förlorar Trump presidentvalet men vägrar att erkänna resultatet och påbörjar snabbt att avskeda högt uppsatta tjänstemän främst Esper (DoD) på grund av oenigheter som användningen av trupper i amerikanska städer. Esper har varit instrumental i att hantera pandemins påverkan på det 60 000 amerikanska trupper utomlands och har varit högt värderad inom DoD men blev till slut ersatt av Miller som försvarsminister (Cooper m.fl. 2020). 17 november år 2020 skulle utträdet ur både Irak och Afghanistan bli officiellt dagar efter Trumps valförlust då interimsmministern Miller (DoD) konstaterade att endast 2500 trupper i varje land samt 700 i Somalia skulle stanna kvar medan resten skulle lämna innan Bidens invigning som president (Starr m.fl. 2020).

Enligt NY Times avrådde presidentens NSC-rådgivare honom från att lämna Irak och Syrien då de fruktade en liknande situation som 11 september år 2011 (Schmitt m.fl. 2020). Kongressen som under år 2020 hade varit minimalt delaktig i beslutsfattandet om Irak reagerade starkt på Trumps beslut att lämna landet både från republikaner som senatens majoritetsledare McConnell och demokrater som Jack Reed. Enligt NSC-rådgivaren O'Brien hoppades vita huset på att få ut alla trupper i Irak och Afghanistan innan maj år 2021 (Shane-Gould 2020). Det republikanska partiet var splittrat gällande Trumps exitstrategi medan demokraterna kritiserade hans motiv och impulsiva beslutsfattande och agerande. Det här beslutet är ett praktexempel på varför rationella aktörsmodellen (model I) kan vara oanvändbar då det var ett förhastat och emotionellt beslut som togs för att

markera sitt arv som president innan Biden skulle ta över. Här är däremot model III mer applicerbar i och med att den talar bland annat om konkurrerande intressen och olika infallsvinklar vid problem⁴.

Trump bevisade under sitt sista år som president model IIIs antaganden att den amerikanska staten inte är en enhetlig aktör med liknande intressen eller syften och istället är ett komplext nätverk av olika aktörer och diffusa och ostrukturerade maktförhållanden och hierarkier. Både DoD och DoS upplevde allvarliga meningsskiljaktigheter med Trump vars beslutsfattande kan uppfattas som impulsivt, populistiskt och ibland irrationellt. Hans beslut att lämna Irak var baserat på ett flertal olika faktorer. De främsta är att det var ett viktigt vallöfte att avsluta krigen i Irak och Afghanistan med stark betoning på 'America first' och att han då påbörjade exitstrategin under valåret 2020 för att på något sätt uppfylla dessa löften. Att helt evakuera Irak var inget populärt alternativ bland något av partierna även om det var ett realistiskt alternativ för Trump. De rådgivare som han själv anställt bland annat Kushner och Bannon har haft ovanligt stort inflytande då de varit lojala till presidenten. Det är dock svårt att avgöra om de verkligen är deras egna förslag eller att de endast säger saker som de tror Trump vill höra.

Försvarsministrarna Mattis och Esper hamnade ofta i konflikt med Trump just på grund av att de vågade stå emot honom då de hade konkurrerande politiska intressen och försökte följa DoDs strukturer, tillvägagångssätt och SOPs. Presidentens förhandlingsförmåga enligt model III är den viktigaste maktkällan för att få igenom sin politik men Trump har kritiserats starkt för det (Hirsch 2019). Trots det så har han lyckats undvika kongressens lagstiftande makt genom bland annat 220 exekutiva ordrar men också för de beslut han tagit i Irak inte enligt konstitutionen krävts kongressens godkännande då AUMF i landet fortfarande var aktivt. De aktörerna utanför den exekutiva makten har ofta minimal makt i utrikespolitiken om det inte handlar just om att påbörja en invasion.

⁴ Se avdelningsrubrik 4.4 Model III: Governmental Politics (GP).

5.3 Beslutsfattandet under Biden år 2021-2021

20 januari år 2021 invigs Joe Biden som president och är tvungen att hantera Trumps kaosartade utrikespolitik i mellanöstern. Biden har varit delaktig i den amerikanska utrikespolitiken sedan 1970-talet och var den ledande aktören inom det demokratiska partiet för att få ihop stöd till invasionen av Irak (Golshan - Ward 2019). Bredvid Biden står Kamala Harris som vicepresident och beskrevs av sin rådgivare före valet som en liberal internationalist som vill främja fred genom alliansbyggande och diplomati men är trots det inte aktiv i utrikespolitiska frågor (Ward 2020). På grund av Bidens ålder så blir det här presidentskapet hans sista uppdrag och kanske hans sista mandatperiod och har därmed inga riktiga framtida politiska ambitioner om att ta sig upp i hierarkin. Harris har därmed visat starka ambitioner att ta över från Biden och fortsätta bygga upp sin egen politiska karriär och etablera sig själv i Washington och omvärlden.

Biden hade likt sin företrädare lovat att avsluta de oändliga krigen i Irak, Jemen och Afghanistan men var starkt kritisk mot Trumps isolationistiska och nationalistiska utrikespolitik som förvärrar relationer med länder som Kina och Iran (Barrow 2019). Antalet trupper låg i januari som lovat på 2500 i Irak men i februari skulle Iran-stödd milis utföra ett missilangrepp mot CJTF-trupper med två dödsfall och flera skadade. Biden avvaktar med att svara och låter den nya utrikesministern Blinken uttala sig och diskutera med Irak och Iran (Barrow 2021). Enligt DoD bestämmer sig generalsekreterare Stoltenberg tillsammans med försvarsminister Austin dagar senare för att utöka NATOs operationer i Irak och öka antalet trupper från 500 till 4000 (DoD 2021). NATO hade etablerat sig i Irak år 2018 i fredsbevarande syfte med få trupper trots att Trump begärde mer agerande från dem fram till år 2021 då uppdraget att bekämpa terrorgrupper expanderade på grund av en efterfrågan från Iraks regering snarare än USAs (NATO 2021).

22 april meddelar general McKenzie att DoD har bestämt sig för att de 2500 trupper som är kvar i Irak inte kommer lämna inom snar framtid och att uppdraget OIR

fortfarande är aktivt då det fortfarande finns 10 000 IS-soldater kvar i levanten tillsammans med okänt många Iran-stödda milisgrupper. McKenzie menar att Irans mål är att få ut USA ur mellanöstern vilket de försöker genom att attackera CJTF-baser (Myers 2021). Pandemin fortsatte att försvåra det militära och diplomatiska uppdraget och dess logistik för USA men framförallt den inhemska ekonomiska och politiska situationen i Irak med fortsatta protester. Det här betydde också försvagade resurser för ISF i striden mot IS och andra terrorgrupper.

17 juni år 2021 röstar HR för att upphäva AUMF i Irak i ett förslag av Barbara Lee (D) och därmed ta bort den amerikanska militärens frihet att utöva våld och utföra militära operationer i landet efter 19 år. Det betyder att CJTF ska regleras hårt och kan inte strida mot staten och vissa specifika grupper. AUMF användes bland annat av Trump för mordet på Soleimani (Brandon-Smith 2021). AUMF i Irak har fortfarande vid denna tidpunkt 10 månader efter inte röstats om i senaten trots dess popularitet i Washington men har uppehållits på grund av överbelastning. Demokraterna har det senaste året varit tydliga med deras motstånd till AUMF men Biden har dock inte öppet delat sina åsikter om det (Desiderio - O'Brien 2021). Enligt DoD hade Biden veckor tidigare personligen beordrat ett flertal flyganfall mot Iran-stödda grupper i Syrien och Irak i syfte att skydda amerikansk personal (DoD 2021).

Den irakiska regeringen hade påbörjat diskussioner med Trump 2020 och fortsatte göra så med Biden angående USAs roll i Irak då regeringen har uttryckt sig mer vänligt till CJTF-truppers närvaro i landet vilket går emot parlamentets tydliga motvilja till amerikansk involvering då de består av många Iranvänliga shiamuslimska partier (CRS 2022). Juli år 2021 träffar Biden Iraks västvänliga premiärminister Al-Kadhimi som suttit på posten sedan maj år 2020 i vita huset för att berätta att USA ska avsluta alla sina militära operationer i landet före årets slut men att de ska behålla 2500 trupper i fredsbevarande och rådgivande syfte. Under samma period meddelar Biden att de ska avsluta alla sina operationer i Afghanistan och dra tillbaka alla trupper därifrån då han anser att landet inte är ett tillhåll för terrorister men att USA inte längre kunde hjälpa omvandla Afghanistan till en stabil

demokrati (Karni - Schmitt 2021). Det här implicerar att Biden fortfarande tror att Irak kan demokratiseras på riktigt om det nu skulle vara den verkliga anledningen. Det är svårt att argumentera för att något av länderna visat hopp om demokratisering. Demokrati-argument har använts tidigare av USA som berättigandet för invasionen av Irak år 2003 vilket gör det svårt att lita på. Beslutet att avsluta alla militära operationer i Irak men att behålla trupper är enligt Biden främst den irakiska regeringens vilja (Liptak - Vazquez 2021).

Vid den här tiden kan man observera en minskning av statlig rapportering om situationen i Irak bland annat för CJTF-OIR och det blir mer oklart om vilka aktörer förutom Biden är ansvariga för dessa beslut. De statliga rapporterna nämner endast Biden och några generaler och i princip aldrig ministrarna eller vicepresidenten vilket har gjorts tidigare. En av anledningarna kan vara att Bidens politiska erfarenhet i Irak har tvingat honom att ta fokuserade ansvaret för exitstrategin istället för Austin, Blinken eller Harris. Den andra anledningen kan vara att vita huset döljer ministrarnas arbete för att istället framställa Biden som ansvarstagande och beslutsam. Man kan utgå från model IIIs antaganden att den komplexa uppsättningen av byråkratier har gjort det omöjligt att spåra besluten till en enskild tjänsteman utan istället tar presidenten på sig ansvaret.

15 augusti 2021 två veckor innan USA officiellt ska lämna Afghanistan så tar talibanen kontroll över Kabul och den USA-ledda koalitionen är tvungna att evakuera landet (Graham-Harrison 2021). USAs 20-åriga krig och involvering i landet faller ihop på några dagar. Hela det amerikanska folket och staten förstod nu vad som skulle kunna hända ifall de lämnade Irak totalt. Biden gjorde exakt det som Trump förespråkade och såg konsekvenserna av det. 8 oktober eskalerar utträdet ur Irak och 9 december meddelar generalmajor Brennan att den internationella koalitionen militära uppdrag har officiellt avslutats (Kullab 2021).

Bidens roll i exitstrategin har varit extremt diffust och svåranalyserad. Om man skulle lita på statliga dokument så har han varit den ensamt viktigaste aktören men det finns mycket kvar inom den amerikanska statsapparaten att analysera men som

inte går. Majoriteten av dessa dokument gällande Irak är hemligstämplade och är dolda från offentligheten. Den komplexa byråkratin i USA kommer alltid dölja beslutsprocesserna och identifikationen av de viktigaste beslutsfattarna särskilt då CIA inte utgett användbar information. Utifrån model II kan man påstå att DoD och CJTF utformar detaljerade planer baserade på Trumps beslut och agerande i Irak 2020 vilket var en minimisering av trupper och militära operationer samt maximering av skydd till amerikansk militär personal. Dessa riktlinjer har genomgått minimala förändringar på grund av Bidens överksamhet i början av 2021. Därmed har de byråkratier och myndigheter som varit delaktiga i involveringen i Irak fortsatt att genomföra Trumps utrikespolitik. Biden-administrationen och dess ministrars ovillighet att agera i Irak har bevisat bristen på deras förhandlingsförmåga och makt inom det politiska etablissemanget och kongressen.

6 Slutsats

Beslutsfattandet av Bidens administration och den exekutiva makten har varit starkt präglad av Trumps beslut och agerande året före. Vita husets ministrar har försökt undvika den hopplösa Irakfrågan och med god anledning. USAs involvering i Irak och deras exitstrategi har blivit bortprioriterat av kongressen, av DoS och resten av Washington just för att alla vet att det finns ingen lösning på konflikten. Senaten fördröjer propositionen att upphäva AUMF, DoD slutar rapportera om Irak och Kamala Harris tar avstånd från utrikespolitiken. Washingtons politiska etablissemang har glömt bort Irak förutom några få demokrater trots dess geopolitiska signifikans. Utträdet ur Afghanistan och inhemska problem har tagit över agendan och Irak fortsätter vara oattraktivt för politiker.

Man kan med hög säkerhet genom användningen av model III dra slutsatsen att utfallet av Trumps utrikespolitik har orsakat den här typen av exitstrategi för Biden. Trumps maktkamp med departement, myndigheter och kongressen har lett till att hans isolationistiska och nationalistiska politik har segrat i Washington. Trots att strategin att behålla just 2500 trupper i Irak som rådgivare är grundat på massvis av kompromisser så var det Trump som till stor del eskalerade processen och avslutade alla militära operationer i Irak och Afghanistan. Byråkratierna och myndigheterna har anpassat sig till Trumps utrikespolitik då han satt normerna för strategin i Irak och varit mer klarspråkig i sina beslut. Iraks parlament var tydliga med att USA skulle lämna landet men deras regering ville fortfarande ha kvar trupper i fredsbevarande och rådgivande syfte. De exekutiva departementen var tydliga med att USA absolut inte kunde överge Irak utan att landet fortfarande behövde CJTF-trupper för att strida mot terrorgrupper men också för att behärska iranskt inflytande.

Den exekutiva makten har i enighet med model II och III haft i princip total kontroll över exitstrategin i Irak men det har inte varit Biden som stått för strategin. Han har

endast valt att inte agera annorlunda från Trumps etablerade politik och istället låtit departementen och myndigheterna avgöra detaljerna. USAs försök att demokratisera Irak och Afghanistan misslyckades och deras krig har förstört det hoppet generationer framåt. Efter nästan två decennier av krig lämnar USA länderna utan några konkreta planer för deras framtid. Både det amerikanska och irakiska folket var trötta på det oändliga kriget och såg USAs exit som en lösning på det. Populister som Trump observerade vad folket ville och agerade på det. Biden såg ingen anledning att ändra på det då alternativet vore att eskalera amerikansk involvering. Att behålla ett litet antal trupper utan några militära operationer var det enda giltiga alternativet till slut.

Allisons teorier kan uppenbarligen inte svara fullkomligt på hur den beslutsfattande processen gick till eller varför Biden bestämde sig för den här typen av exit men den visar sig att ha väldigt rätt om hur den amerikanska staten fungerar.

Vi vill avslutningsvis även passa på att tacka vår handledare Johanna von Bahr vid statsvetenskapliga institutionen i Lund för konstruktiva råd och stöd under uppsatsarbetet.

7 Referensförteckning

- Allison, Graham T. 1969. "Conceptual Models and the Cuban Missile Crisis" *The American Political Science Review*, Vol. 63, Nr. 3, s. 689-718.
- Allison, Graham T., 1971. *Essence of Decision: Explaining the Cuban Missile Crisis*. 1 uppl.
- Allison, Graham T. - Philip Zelikow, 1999. *Essence of Decision: Explaining the Cuban Missile Crisis*. 2 uppl.
- Baldor, Lolita C., 2021. "General says US troops to remain in Iraq", *Military Times*. 2021-12-10.
- Barrow, Bill. 2019. "Biden promises to end 'forever wars' as president", *AP News*. 2019-07-11
- BBC. 2016. "US extra troops to boost fight against IS in Iraq", *BBC News*. [Elektronisk] <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-36075452>. Hämtdatum: 2022-05-03.
- Bergström, Göran - Boréus, Kristina (red.), 2018. *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.
- Bendor, Jonathan - Thomas H. Hammond, 1992. "Rethinking Allison's Models", *The American Political Science Review*, Vol. 86, Nr. 2, s. 301-322.
- Biden, Joseph R., 2006. "Exit Strategy: The president seems to recognize that he has a lot of work to do." *Boston Review*, Vol. 31 Nr. 1, s. 13-14.
- Blomdahl, Mikael, 2010. "Explaining Foreign Policy: U.S. Decision-Making and Presidential Wars", *New England Political Science Association*, s. 1-28.
- Brandon-Smith, Heather, 2021. "The 2002 Iraq AUMF and What It Is and Why Congress Should Repeal It", *FCNL*, Ledare. 2021-07-21. [Elektronisk] <https://www.fcnl.org/updates/2021-07/2002-iraq-aumf-what-it-and-why-congress-should-repeal-it#:~:text=To%20fulfill%20Congress%E2%80%99s%20constitutional%20responsibility.%20It%20is%20Congress%E2%80%99s.and%20when%20the%20United%20States%20goes%20to%20war.> Hämtdatum: 2022-04-21.
- Britannica, 2021. *Iraq War*. [Elektronisk] <https://www.britannica.com/event/Iraq-War>. Hämtdatum: 2022-04-21.
- Britannica, 2022. *Persian Gulf War*. [Elektronisk] <https://www.britannica.com/event/Persian-Gulf-War>. Hämtdatum: 2022-04-21.
- Burchill, Scott - Andrew Linklater (red.), 2013. *Theories of International Relations*. 5:e uppl. Basingstoke: Palgrave MacMillan.
- Burke, John P., 2007. "From Success to Failure? Iraq and the Organization of George W. Bush's Decision Making", *Oxford University Press*, 2007. CJTF-OIR- Combined Joint Task Force - Operation Inherent Resolve, 2020a.

- CJTF-OIR- *Statement on the ongoing Defeat Daesh Mission*. [Elektronisk]. <https://www.inherentresolve.mil/Releases/News-Releases/Article/2050464/cjtf-oir-statement-on-the-ongoing-defeat-daesh-mission/>. Hämtdatum: 2022-05-08.
- CJTF-OIR- Combined Joint Task Force - Operation Inherent Resolve, 2020b. *Operation Inherent Resolve Quarterly Report to Congress*. [Elektronisk] https://media.defense.gov/2022/May/03/2002988582/-1/-1/1/OIR_Q2_MAR2022_GOLD_508.PDF. Hämtdatum: 2022-05-09.
- CJTF-OIR- Combined Joint Task Force - Operation Inherent Resolve, 2020c. *Statement on repositioning of forces*. [Elektronisk]. <https://www.inherentresolve.mil/Media-Library/Article/2119563/cjtf-oir-statement-on-repositioning-of-forces/>. Hämtdatum: 2022-05-09.
- Cloud, David S., 2020. ‘‘How Trump made the decision to kill Suleimani’’, *LA Times*, Nyhetsartikel. 2020-01-03. [Elektronisk] <https://www.latimes.com/world-nation/story/2020-01-03/how-trump-made-the-decision-to-kill-suleimani>. Hämtdatum: 2022-05-09.
- CFR - Council on Foreign Relations, 2022. *The Iraq War*. [Elektronisk]. <https://www.cfr.org/timeline/iraq-war>. Hämtdatum: 2022-05-02.
- CRS - Congressional Research Service, 2005. *Iraq: Summary of U.S. Forces*. [Elektronisk]. <https://sgp.fas.org/crs/mideast/RL31763.pdf> Hämtdatum: 2022-05-10.
- CRS - Congressional Research Service, 2020. *U.S. Killing of Qasem Soleimani: Frequently Asked Questions*. [Elektronisk]. <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/R/R46148> Hämtdatum: 2022-05-13.
- CRS - Congressional Research Service, 2022. *Iraq and U.S. Policy*. [Elektronisk]. <https://sgp.fas.org/crs/mideast/IF10404.pdf>. Hämtdatum: 2022-05-13.
- DCSA - Defence Counterintelligence and Security Agency, 2021. *Controlled Unclassified Information*. [Elektronisk] <https://www.dcsa.mil/mc/isd/cui/#:~:text=What%20is%20CUI%3F,regulations%20and%20government%20wide%20policies>. Hämtdatum: 2022-05-03.
- Department Of Defense Off-Camera Press Briefing By Major General Alexis Grynkewich. [Elektronisk]. <https://www.inherentresolve.mil/Media-Library/Article/2297467/department-of-defense-off-camera-press-briefing-by-major-general-alexus-grynkew/>. Hämtdatum: 2022-05-08.
- Desiderio, Andrew - Connor O’Brien, 2021. ‘‘Push to repeal Iraq war powers snags in overloaded Senate’’, *Politico*, Nyhetsartikel. 2021-12-07. [Elektronisk] <https://www.politico.com/news/2021/12/07/congress-aumf-war-powers-repeal-scrapped-523888>. Hämtdatum: 2022-05-03.
- Dobbins, James F., 2006. ‘‘America's Role in Nation-building: From Germany to Iraq.’’ *Survival*, Vol. 45, Nr. 4, s. 87-110.
- DoD - Department of Defense, 2021. *Statement by the Department of Defense*. [Elektronisk] <https://www.defense.gov/News/Releases/Release/Article/2672875/statement-by-the-department-of-defense/>. Hämtdatum: 2022-05-17.

- DoD - Department of Defense, 2022. *US Troops Remain at Risk in Iraq, Retain Right at Self-Defense, Press Secretary Says*. [Elektronisk] <https://www.defense.gov/News/News-Stories/Article/Article/2887673/Us-troops-in-iraq-remain-at-risk-retain-right-of-self-defense-press-secretary-s/>. Hämtdatum: 2022-05-04.
- DoS - Department of State, 2021. *Joint Declaration between the Islamic Republic of Afghanistan and the United States of America for Bringing Peace to Afghanistan*. [Elektronisk] <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2020/02/02.29.20-US-Afghanistan-Joint-Declaration.pdf> [Elektronisk] Hämtdatum: 2022-05-16.
- Edkins, Jenny - Maja Zehfuss (red.), 2014. *Global Politics: A New Introduction*. 2:a uppl. London and New York: Routledge.
- Esaiasson, Peter – Giljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Towns, Ann – Wängnerud, Lena, 2017. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik.
- Gordon, Philip H., 2003. ‘‘The Crisis in the Alliance’’, *Brookings*, Debattartikel. 2003-02-24. [Elektronisk] <https://www.brookings.edu/research/the-crisis-in-the-alliance/>. Hämtdatum: 2022-05-19.
- Golshan, Tara - Alex Ward, 2019. ‘‘Joe Biden’s Iraq Problem’’, *Vox*, Dossier. 2019-10-15. [Elektronisk] <https://www.vox.com/policy-and-politics/2019/10/15/20849072/joe-biden-iraq-history-democrats-election-2020>. Hämtdatum: 2022-05-19.
- GPO - US Government Publishing Office, 2003. *Address to the Nation on Iraq March 17, 2003*. [Elektronisk] <https://www.govinfo.gov/content/pkg/PPP-2003-book1/pdf/PPP-2003-book1-doc-pg277.pdf>. Hämtdatum: 2022-04-21.
- Hagedorn, Elizabeth, 2020. ‘‘US coalition transfers another base to security forces’’, *Al-Monitor*, Nyhetsartikel. 2020-03-26. [Elektronisk] <https://www.al-monitor.com/originals/2020/03/us-coalition-transfer-base-iraq-security-forces.html#:~:text=The%20US-led%20coalition%20against%20the%20Islamic%20State%20has,West%20south%20of%20Mosul%2C%20Iraq%2C%20March%2026%2C%202020>.
- Hirsch, Michael, 2019. ‘‘Why Trump Fails at Making Deals’’, *Foreign Policy*, Ledare. 2019-08-21.
- History, 2020. *Arab Spring*. [Elektronisk] <https://www.history.com/topics/middle-east/arab-spring>. Hämtdatum: 2022-05-02.
- HR - House of Representatives, 2002. FINAL VOTE RESULTS FOR ROLL CALL 445. [Elektronisk] <https://clerk.house.gov/evs/2002/roll455.xml>. Hämtdatum: 2022-05-02.
- HRW - Human Rights Watch, 2022. *Events of Iraq 2021*. [Elektronisk] <https://www.hrw.org/world-report/2022/country-chapters/iraq>. Hämtdatum: 2022-04-21.
- Jones, Christopher M., 2010. ‘‘Bureaucratic Politics and Organizational Process Models’’, *International Studies*.
- Kaplan, Morgan L., 2021. ‘‘US Withdrawal from Iraq and Its Impact on Baghdad, Erbil and the Relations Between Them’’, *ISPI*, Dossier. 2021-11-18.

- Kullab, Samya, 2021. "US formally ends combat mission in Iraq", *Military Times*, Nyhetsartikel. 2021-12-09.
- Karni, Annie - Erik Schmitt, 2021. "Biden Takes Two Paths to Wind Down the Iraq and Afghan Wars", *NY Times*, 2021-07-26.
- Krasner, Stephen, 1972. "Are Bureaucracies Important?", *Foreign Policy*, Nr 7, s. 159-179.
- Levy, Jack - William Thompson, 2010. *Causes of War*. 1:a uppl. Chichester: Wiley-Blackwell.
- LII - Legal Information Institute, 2014. *War Powers*. [Elektronisk] https://www.law.cornell.edu/wex/war_powers Hämtdatum: 2022-05-03.
- Liptek - Vazquez, 2021. "Biden announces end of combat missions in Iraq as he shifts US foreign policy focus", *CNN*. 2021-07-26.
- March, James G.; Olsen, Johan P. 1998. "The Institutional Dynamics of International Political Orders". *International Organization*. Vol. 52, Nr. 4, s. 943-969.
- Matthew, Eric R., 2017. "Living in the Shadows of Bush and Cheney: The Legacy of President Obama", *Political Science & Politics*, Vol. 50, Nr. 1, s. 27-30.
- Mitchell, David - Massoud, Tansa George, 2009. "Anatomy of Failure: Bush's Decision-Making Process and the Iraq War", *Foreign Policy Analysis*, Vol. 5, Nr. 3, s. 265-286.
- Myers, Meghann, 2021. "'We're going to stay in Iraq' says top US military commander", *Military Times*, Nyhetsartikel. 2021-04-22.
- NATO - North Atlantic Treaty Organization, 2021. *NATO Mission Iraq (NMI)*. [Elektronisk] https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2021/3/pdf/2103-factsheet-NMI-en.pdf. Hämtdatum: 2022-05-16.
- Qiblawi, Tamara - Jomana Karadsheh - Arwa Damon, 2020. "Iraq has voted to expel US troops. Whether they'll actually be kicked out is far from clear", *CNN*. 2020-01-06.
- Schmitt, Eric - Thomas Gibbons-Neff - Charlie Savage - Helene Cooper, 2020. "Trump Is Said to Be Preparing to Withdraw Troops From Afghanistan, Iraq and Somalia", *NY Times*, Nyhetsartikel. 2020-10-16.
- Shane, Leo, 2020. "Trump vows US troops in Iraq will return soon", *Military Times*, Nyhetsartikel. 2020-08-20.
- Shane, Leo - Joe Gould, 2020. "Afghanistan, Iraq drawdowns get mixed reactions in congress", *Defense News*, Nyhetsartikel. 2020-11-17.
- Shafer, Jack, 2019. "Sure, Let's All Pretend That Mike Pence Is Powerful", *Politico*, Dossier. 2019-02-26.
- Starr, Barbara - Ryan Browne - Zachary Cohen, 2020. "US announce further drawdown from Afghanistan and Iraq before Biden takes office", *CNN*, Nyhetsartikel. 2020-11-17.
- Tan, Joanna, 2020. "Trump threatens to slap sanctions on Iraq 'like they've never seen before'", *CNBC*, Nyhetsartikel. 2020-01-05.
- Tawfeeq, Mohammed, 2018. "US will reduce troop levels in Iraq, Baghdad Says", *CNN*, Nyhetsartikel. 2018-02-06.
- Totenberg, Nina, 2009. "Cheney: A VP with Unprecedented Power", *National Public Radio*, Dossier. 2009-01-15.

- United States Institute of Peace, 2020. *Iraq Timeline: Since the 2003 War*. [Elektronisk] <https://www.usip.org/iraq-timeline-2003-war>. Hämtdatum: 2022-05-11.
- USS - United States Senate, 2022. *U.S. Senate Roll Call Vote 107th Congress - 2nd Session*. [Elektronisk] https://www.senate.gov/legislative/LIS/roll_call_votes/vote1072/vote_107_2_00237.htm. Hämtdatum: 2022-05-02.
- UI - Utrikespolitiska institutet, 2022. *Iraqis Striving for Change*. [Elektronisk] https://www.ui.se/events/iraqis-striving-for-change_125668 Hämtdatum: 2022-05-16.
- US GOV - US Government, 2022. *Branches of the U.S. Government*. [Elektronisk] <https://www.usa.gov/branches-of-government> Hämtdatum: 2022-05-08.
- Waldman, Matt 2013. "System failure: the underlying causes of US policy-making errors in Afghanistan", *International Affairs*, Vol. 89, Nr. 4, s. 825-843.
- Ward, Alex, 2020. "Trump's just-announced troop drawdown from Afghanistan and Iraq, explained", *Vox*, Nyhetsartikel. 2020-11-17.
- Ward, Alex 2020. "Kamala Harris's foreign policy, explained", *Vox*, Dossier. 2020-08-14.
- WC - Wilson Center, 2005. *The WMD Commission Report: Findings and Implications*. [Elektronisk] <https://www.wilsoncenter.org/event/the-wmd-commission-report-findings-and-implications>. Hämtdatum: 2022-04-25.
- WC - Wilson Center, 2019. *Timeline: the Rise, Spread, and Fall of the Islamic State*. [Elektronisk] <https://www.wilsoncenter.org/article/timeline-the-rise-spread-and-fall-the-islamic-state>. Hämtdatum: 2022-05-03.
- WH - The White House, 2022. *The Executive Branch*. [Elektronisk] <https://www.whitehouse.gov/about-the-white-house/our-government/the-executive-branch/>. Hämtdatum: 2022-05-03.

8 Bilagor

8.1 Tabell- och figurförteckning

Tabell 4.1. Sammanfattande tabell om Allison's modeller inom teorin.....20

8.2 Personregister

Nedan följer en kort översikt över de viktigaste personerna som berörs i uppsatsen bestående av deras titel, namn och partitillhörighet:

- ★ President (1989-1993) - George H.W. Bush (R)
- ★ President (1993-2001) - Bill Clinton (D)
- ★ President (2001-2009) - George W. Bush (R)
- ★ President (2009-2017) – Barack Obama (D)
- ★ President (2017-2021) - Donald Trump (R)
- ★ President (2021-) - Joe Biden (D)
- ★ Vicepresident (2009-2017) - Joe Biden (D)
- ★ Vicepresident (2017-2021) - Mike Pence (R)
- ★ Vicepresident (2021-) - Kamala Harris (D)
- ★ Försvarsminister (1989-1993) - Dick Cheney (R)
- ★ Försvarsminister (2001-2006) - Donald Rumsfeld (R)
- ★ Försvarsminister (2017-2019) - James Mattis (R)
- ★ Försvarsminister (2019-2020) - Mark Esper (R)
- ★ Försvarsminister (2020) - Christopher Miller (R)
- ★ Försvarsminister (2021-) - Lloyd Austin (I)

- ★ Utrikesminister (2001-2005) - Colin Powell (R)
- ★ Utrikesminister (2005-2009) - Condoleezza Rice
- ★ Utrikesminister (2009-2013) - Hillary Clinton (D)
- ★ Utrikesminister (2017-2018) - Rex Tillerson (R)
- ★ Utrikesminister (2018-2021) - Michael Pompeo (R)
- ★ Utrikesminister (2021-) - Antony Blinken (D)